

בדברים הללו שאין ילוד אשה אחר פרט לה שיכול לדבר אותם. ודאי שהדברים הללו מעידים בך שאתה הוא שנאמר בו (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו. אין לעכב את אליהו אליך, אלא לפי אט הקדוש ברוך הוא שיוריד אותו אליך, מלא עשר ומלא סגלות אליך.

רועה הנאמן, עבד נאמן, אליך עבד עברי - (דברים טו) העניק תעניק לו. העניק - לו, תעניק - לבניו, בדברים הגנוזים הללו. ומגורך - גרנה של התורה שלך. ומיקבך - בגרן ויקב הכתוב מדבר, כמו שפארו בעלי המשנה, בפסלות גרן ויקב הכתוב מדבר.

י"ב - "חוד, ק"דשה, ב"רכה של הקדוש ברוך הוא. וזו השכינה, שהיא ברכה של הקדוש ברוך הוא מימין, והיא קדשה משמאלו, והיא חודו באמצע, וקף עולות אותיותיו של הקדוש ברוך הוא יב"ק. כמו זה הקב"ה בחשבון יב"ק.

ומי שהוא בק"י בהלכה שלו, שהיא השכינה - הקדוש ברוך הוא עמו, שבשכילה לא יזוז ממנו לעולם. שיש הלכה שהיא נערה שלה מצד של נער, ובגללה נאמר הלכה כפלוני. אבל ההלכה שלך, רועה הנאמן, היא שנאמר בה הלכה למשה מסיני. מפי הגבורה נתן לה הקדוש ברוך הוא את פתו.

ורבן על הלכות אחרות נאמר, (משלי לא) רבות בנות עשו חיל. על הלכה שלך נאמר, ואת עלית על פלנה. שהתגברת על כלם בגבורה. (שופטים ו) ה' עמך גבור החיל. נתקן (נתחוק) בך והשלים בגין הפלך, והוא בונה בנינו על פיך ועל ידך. אשריך!

אחר אבר מינה, יכיל למלא לון. ודאי מלין אלין, קא סהדין בך, דאנת הוא דאתמר ביה, (במדבר יב) פה אל פה אדבר בו. לית לעכב לאליהו גבך, אלא לפייסא ליה לקודשא בריך הוא, לנחתא ליה לגבך, מליא עותרא, מליא סגולות לגבך.

רעיא מהימנא, עבד נאמן, לגבך עבד עברי, (דברים טו) העניק תעניק לו. העניק ליה, תעניק לבנוי, במלין גניזין אלין. (דברים טו) ומגורך: גרנה של תורה דילך. ומיקבך, בגרן ויקב קרא ממלל, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, בפסולת גרן ויקב הכתוב מדבר.

י"ב: "חוד. ק"דושה. ב"רכה דקודשא בריך הוא. ודא שכנתא, דאיהי ברכה, דקודשא בריך הוא, מימינא. ואיהי קדשה משמאליה. ואיהי יחודיה, באמצעיתא. וקודשא בריך הוא, הכי סלקין אתווי דיליה, יב"ק. פגוונא (דף קט"ז ע"ב) דא, הקדוש ברוך הוא: בחשבון יב"ק.

ומאן דאיהו בק"י בהלכה דיליה, דאיהי שכנתא, קדשא בריך הוא עמיה. דבגינה לא יזוז מניה לעלם. דאית הלכה דאיהי נערה דילה, מסטרא דנער, ובגינה אתמר הלכה כפלוני. אבל הלכה דילך, רעיא מהימנא, איהי דאתמר בה, הלכה למשה מסיני, מפי הגבורה, יהיב לה קדשא בריך הוא, ברתא דיליה.

ובגין דא, על הלכות אחרנין אתמר, (משלי לא) רבות בנות עשו חיל. על הלכה דילך אתמר, ואת עלית על פלנה. דאתגברת על פלהו, בגבורה. (שופטים ו) יי' עמך גבור החיל. אתקין (כ"א אתתקפת) בך, ואשלים בנינא דמלכא, ואיהו בני בנייניה על פומך, ועל ידך, זפאה חולקך.

פְּתַח רוּעָה הַנֶּאֱמָן וְאָמַר, (בראשית מח) הַמְּלֶאֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל רָע, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שמות יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶךְ הָאֱלֹהִים. יִבְרַךְ אֶתְכֶם בְּעוֹלָם הַבָּא, וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּעֵלְמָא דִּין. לְמַהוּי שְׁלֹטְנוּתְכוֹן בְּתַרְיִן עֲלֵמִין, דְּאֵתוֹן חֵיִין. דְּמֵאן דְּאִיהוּ מַעֲלֵמָא דָּא, חֵי אֶתְקַרֵי. כְּמָה דְכֶתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. חַיִּים תִּפְזֵן, חַיִּים הֵכָא.

מָה דְלָאוּ הֵכִי, מָאן דְּאִיהוּ מְלוּבֵשׁ בְּאֵלִין קְלִיפִין, דְּעוֹר וּבִשָּׁר וְעֵצְמוֹת וּגְיָדִים דְּגוּפָא שְׁפֵלָא, דְּרוּחָא הוּא מִית תִּפְזֵן. מָה מִיתָא, לֹא חֵמִי וְלֹא שְׁמַע וְלֹא מְמַלֵּל וְלִית לִיהּ תְּנוּעָה בְּכָל אֲבָרִין דִּילִיהּ. הֵכִי רוּחָא, לֹא חֲזָא דְלַעִיל מְגִיָּה. דְּאֶתְמַר בְּאוֹרֵייתָא עֲלִייהוּ, דְּע מָה לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, עֵין רוּחָא וְאִזְן שׁוּמְעַת, וְכָל מַעֲשֵׂיָהּ בְּסִפְרָא נְכֶתְבִים.

דְּכִמְהָ מְלֶאכִין אֲזֵלִין עֲמִיָּה, דְּאֶתְמַר בְּהוּן, (תהלים צא) כִּי מְלֶאכִיו יִצְוֶה לָךְ. וְאִין לֹא רְשׁוּת בְּגוּף הַזֶּה לְהַסְתַּפֵּל בְּהֵם וּלְשַׁמַּע בְּקוֹלָם, שְׁהֵם חַיּוֹת שְׁל אֵשׁ, מְדַבְּרוֹת וּמְקַדְּשׁוֹת וּמְבָרְכוֹת וּמְיַחַדוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד, כֹּל שְׁפָן אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא עֲלֵיהֶם, כֹּל שְׁפָן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא מַעַל לְשְׂכִינָתוֹ, שְׂבָה הוּא מְקַבֵּל אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

וּמִשׁוּם הַחֻטָּאִים הָיוּ מִתְּלַבְּשִׁים בְּקַלְפוֹת הַלְלוּ, כְּמוֹ שְׂאֲדָם שְׁחֻטָּאִי אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. וְזֵהוּ שְׂבָאָרוּ בְּעֵלֵי הַמְּשָׁנָה, כְּשִׂאוּחִזִּים מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. וּמִשׁוּם הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ שְׁל הַחֻטָּאִים, אָמַר הַכְּתוּב (ישעיה נט) כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם. וּבִשְׂבִיל הַקְּלָפוֹת הַלְלוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתְּכַסֶּה בְּכִמְהָ כְּנָפִים, שְׂבָהָם נֶאֱמַר (שם) בְּשִׁתִּים

פְּתַח רוּעָא מְהִימְנָא וְאָמַר, (בראשית מח) הַמְּלֶאֶךְ הַגָּאֵל אוֹתִי מִכָּל רָע, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ, (שמות יד) וַיִּסַּע מִלֶּאֶךְ הָאֱלֹהִים. יִבְרַךְ לָכוּ בְּעֵלְמָא דְאֶתִּי. וַיִּדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ, בְּעֵלְמָא דִּין. לְמַהוּי שְׁלֹטְנוּתְכוֹן בְּתַרְיִן עֲלֵמִין, דְּאֵתוֹן חֵיִין. דְּמֵאן דְּאִיהוּ מַעֲלֵמָא דָּא, חֵי אֶתְקַרֵי. כְּמָה דְכֶתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ. חַיִּים תִּפְזֵן, חַיִּים הֵכָא.

מָה דְלָאוּ הֵכִי, מָאן דְּאִיהוּ מְלוּבֵשׁ בְּאֵלִין קְלִיפִין, דְּעוֹר וּבִשָּׁר וְעֵצְמוֹת וּגְיָדִים דְּגוּפָא שְׁפֵלָא, דְּרוּחָא הוּא מִית תִּפְזֵן. מָה מִיתָא, לֹא חֵמִי וְלֹא שְׁמַע וְלֹא מְמַלֵּל וְלִית לִיהּ תְּנוּעָה בְּכָל אֲבָרִין דִּילִיהּ. הֵכִי רוּחָא, לֹא חֲזָא דְלַעִיל מְגִיָּה. דְּאֶתְמַר בְּאוֹרֵייתָא עֲלִייהוּ, דְּע מָה לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, עֵין רוּחָא וְאִזְן שׁוּמְעַת, וְכָל מַעֲשֵׂיָהּ בְּסִפְרָא נְכֶתְבִים.

דְּכִמְהָ מְלֶאכִין אֲזֵלִין עֲמִיָּה, דְּאֶתְמַר בְּהוּן, (תהלים צא) כִּי מְלֶאכִיו יִצְוֶה לָךְ. וְלִית לִיהּ רְשׁוּ בְּהֵאִי גוּפָא, לֹא סִתְפֵּלָא בְּהוּן, וְלִמְשַׁמַּע בְּקַלְהוּן, דְּאִינוּן חֵיִין דְּאֶשָּׂא, מְמַלְלִין וּמְקַדְּשִׁין וּמְבָרְכִין וּמְיַחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עִם יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד. כֹּל שְׁפָן לְשְׂכִינְתָא, דְּאִיהִי עֲלִייהוּ. כֹּל שְׁפָן קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ לְעִילָא מִן שְׂכִינְתֵיהּ, דְּבָהּ מְקַבֵּל צְלוֹתֵין דִּישְׂרָאֵל.

וּבְגִין חוּבִין, הָיוּ מִתְּלַבְּשִׁין בְּאֵלִין קְלִיפִין. כְּגוֹנוּנָא דְאָדָם, דְּחוּבֵי אֲבֹהֵיהוֹן בִּידֵיהוֹן. וְהֵאִי אִיהוּ דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, כְּשִׂאוּחִזִּין מַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם. וּבְגִין אֵלִין קְלִיפִין דְּחוּבִין, אָמַר קְרָא, (ישעיה נט) כִּי אִם עֲוֹנֹתֵיכֶם הָיוּ מְבַדְּלִים בֵּינְכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם. וּבְגִין אֵלִין קְלִיפִין, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִתְּכַסֶּיָּא בְּכִמְהָ גְדִפִין. דְּאֶתְמַר בְּהוּן, (ישעיה ו) בְּשִׁתִּים